

मनि युनः, परिणतानपीच्छामो वृद्धा, परिणयविधान-
स्थितिरियम् । त्वयारब्धं जन्म क्षपयितुमकाण्डेन विधिना
न नो गोत्रे पुत्रि ! कुचिदपि सतीलाच्छनमभूत्” तदे-
तन्निषेधरूपम् निषिद्धविषयमाप्तवचनसतीवचनरूपम् ।

२६ आशीः “आशीनांमामिषिते वस्तुन्यायसंनं यवा” । दण्डी
“पातु वः परमं ज्योतिरथाङ्गमनसगोचरम्” ।

२७ उत्तरम् “किञ्चिदाकृतसङ्गितं यद्गुणोत्तरमुत्तरम्” च० ।
“यत्नासौ नेतसौ पान्थ । तत्तासौ सुतरा सरिस्” ।

२८ उत्प्रेक्षा “सम्भावनाः स्युत्प्रेक्षास्तुहेतुज्ज्ञावाः पुनः । उक्ता
उक्तासदाद्यात् सिद्धासिद्धास्यदे परे” । च० “धूमस्तोमं तमः
शङ्के कोकोविरहलक्षणम्” “लिप्सतीव तमोऽङ्गानि वर्षती-
वाङ्गनं नमः” “रक्तौ तवाङ्गौ मृदुलौ भुवि विक्षेपणाद्
भुवम्” । “त्वन्मुखाभेच्छया नूनं पद्मे वैरायते शशी” “मध्यः किं
कुचयोर्दृष्टे बद्धः कनकदामभिः” “प्रायोऽब्जं त्वत्पदेनैकं
प्राप्तुं तोवे तपस्यति” । दर्पणे तु अन्यथा विमज्ज्य उदा-
हृतम् यथा “भवेत्सम्भावनोत्प्रेक्षा प्रकृतस्य परात्मना ।
वाच्या प्रतीयमाना सा प्रथमं विविधा सता वाच्ये-
वादिप्रयोगे स्यादप्रयोगेऽपरा पुनः । जातिगुणः क्रिया
द्रव्यं यदुत्प्रेक्ष्यं द्वयोरपि । तदप्यपि प्रत्येकं भावा-
भावाभिमानतः । गुणक्रियास्वरूपत्वाद्भिन्नित्तस्य पुनश्च
ताः । हातिं शदिधतां यान्ति” । तत्र वाच्योत्प्रेक्षा-
यासदाहरणं दिङ्मात्रं यथा ॥ “जरः कुरङ्गकदम्ब-
क्षलचेलाङ्गुलीभाति । सपताकः कनकमयोविजयस्तम्भः
स्मरसेव” ॥ अत्र विजयस्तम्भस्य जातिवाचकत्वाज्जात्यु-
त्प्रेक्षा ॥ “ज्ञाने मौनं क्षमा शक्तौ त्यागे क्षाधाविप-
र्ययः । गुणा गुणानुबन्धित्वात्तस्य सप्रसवा इव” ॥ अत्र
सप्रसवत्वं गुणः ॥ “गङ्गान्धसि सुरताप ! क्षपाणस्तव
निःस्वनः । स्नातीवारिबधूर्गर्भपातनपातकी” ॥ अत्र
स्नातीति क्रिया ॥ “सुखमेणोदशोभाति पूर्यचन्द्र इवापरः” ॥
अत्र चन्द्रइत्येकव्यक्तिवाचित्वाद्द्रव्यम् । एते भावाभि-
माने च । अभावाभिमाने यथा ॥ “कपोलफलकावस्य कण्ठं
भिन्त्वा तथाविधौ । अपश्यन्ताविवाग्योन्यमीदृक्षां क्षामतां
गतौ” ॥ अत्रापश्यन्ताविति क्रियाया अभावः । एवम-
न्यत् । निमित्तस्य गुणक्रियारूपत्वे यथा गङ्गान्धसीत्यादौ
स्नातीत्युत्प्रेक्षानिमित्तं पातकित्वं गुणः । अपश्यन्ताविवे-
त्तादौ क्षामतागमनरूपं निमित्तं क्रिया एवमन्यत् ।
प्रतीयमानोत्प्रेक्षा यथा ॥ “तन्वङ्गाः स्नयुग्मेन सुखं न
प्रकटीकृतम् । ह्यादाय युष्मिने स्थानं न दत्तमिति

लज्जया” ॥ अत्र लज्जयेवेति इवाद्यभावात् प्रतीयमानो-
त्प्रेक्षा एवमन्यत् । अत्र वाच्योत्प्रेक्षायां षोडश
भेदेषु मध्ये विशेषमाह “तत्र वाच्याभिदाः पुनः ।
विना द्रव्यं त्रिधा सर्वाः स्वरूपफलहेतुगाः” ।
ततोक्तेषु वाच्यप्रतीयमानोत्प्रेक्षयोर्भेदेषु मध्ये
ये वाच्योत्प्रेक्षयोः षोडशभेदास्तेषु जात्यादीनां लयाणां
ये द्वादशभेदास्तेषां प्रत्येकं स्वरूपफलहेतुगतत्वेन द्वादशभेद-
तया षट्त्रिंशद्भेदाः द्रव्यस्य स्वरूपोत्प्रेक्षमेव संभवतीति
चत्वार इति मिलित्वा चत्वारिंशद्भेदाः । अत्र स्वरूपो-
त्प्रेक्षा यथा पूर्वोदाहरणेषु “स्मरस्य विजयस्तम्भ” इति
सप्रसवा इवेत्यादयः जातिगुणरूपाः । फलोत्प्रेक्षा यथा ॥
“रावणस्यापि रामास्तोमिन्त्वा हृदयमाशुगः । विवेश भुव
माख्यातसुरगेभ्य इव प्रियम्” ॥ अत्राख्यातमिति भूप्रवेशस्य
फलं क्रियारूपमोक्षितम् ॥ हेतुत्प्रेक्षा यथा ॥ “सैषा स्थली
यत्र विचिन्वता त्वं भ्रष्टं मया नूपुरमेकमूर्ध्वम् । अदृश्यत
त्वञ्चरणारविन्दविस्लेषदुःखादिव बद्धमौनम्” ॥ अत्र दुष्प्र-
गुणोत्प्रेक्षत्वेनोत्प्रेक्षितः । एवमन्यत् । “उक्त्युक्त्योर्निमित्तस्य
द्विधा तत्र स्वरूपगाः” । तेषु चत्वारिंशत्संख्याकेषु भेदेषु
मध्ये ये स्वरूपगायाः षोडश भेदास्ते उत्प्रेक्षानिमित्तस्योपा-
दानानुपादानाभ्यां हातिं शङ्केदा इति मिलित्वा षट् पञ्चा-
शद्भेदा वाच्योत्प्रेक्षायाः । तत्र निमित्तस्योपादाने यथा
पूर्वोदाहृते स्नातीत्युत्प्रेक्षायां निमित्तं पातकित्वमुपात्तम् ।
अनुपादाने यथा “चन्द्रइवापरः” इत्यत्र तथाविधमौन्दर्या-
द्यतिशयोकोपात्तः । हेतुफलयोस्तु नियमेन निमित्तस्योपा-
दानमेव तथाहि विस्लेषदुष्प्रगदिवेत्यत्र यद्यनिमित्तं बद्धमौ-
नत्वम्, आख्यातमिवेत्यत्र च भूप्रवेशस्योरनुपादाने अस-
ङ्गतमेव वाक्यं स्यात् । प्रतीयमानायाः षोडशसु भेदेषु
विशेषमाह “प्रतीयमानाभेदाश्च प्रत्येकं फलहेतुगाः” ।
यथोदाहृते तन्वङ्गास्तनयुग्मेनेत्यत्र लज्जयेवेति हेतुत्प्रे-
क्षितः अस्यापि निमित्तस्यानुपादानं न सम्भवति
इवाद्यनुपादाने निमित्तस्य च कीर्त्तने उत्प्रेक्षस्य प्रमातृ-
निश्चेतुमशक्यत्वात् । स्वरूपोत्प्रेक्षायत्र न भवति धर्मात्तर-
तादात्म्यनिबन्धनासामस्याभिवादाप्रयोगे विशेषणयोगे सत्य-
तिशयोक्तोरभ्युपगमात् यथा ॥ “अयं राजाऽपरः पाक-
यासन” इति ॥ विशेषणाभावे च रूपकस्य यथा “राजा पाकया-
सन” इति तदेवं हातिं शङ्ककारा प्रतीयमानोत्प्रेक्षा ॥ उक्त-
रुक्तयोः प्रस्तुतस्य प्रत्येकं ता अपि द्विधा” । ता उत्प्रेक्षाः ।
उक्तौ यथा ॥ “जरः कुरङ्गकदम्ब” इति ॥ अउक्तौ यथा